

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2022. gada 5. decembrī
(OR. en)

15653/22

Starpiestāžu lieta:
2022/0398(COD)

JAI 1624
COPEN 431
DROIPEN 163
ENFOPOL 621
CODEC 1932

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2022. gada 2. decembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2022) 684 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu attiecībā uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2022) 684 *final*.

Pielikumā: COM(2022) 684 *final*

Briselē, 2.12.2022.
COM(2022) 684 final

2022/0398 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu attiecībā uz Savienības ierobežojošo
pasākumu pārkāpumiem**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ierobežojošie pasākumi ir būtisks rīks, ar ko veicināt Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 21. pantā noteikto kopējās ārpolitikas un drošības politikas ("KĀDP") mērķu sasniegšanu. Šie mērķi ietver ES vērtību sargāšanu, starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, kā arī demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību konsolidāciju un atbalstīšanu.

Lai saglabātu šīs vērtības, ES var noteikt ierobežojošus pasākumus pret trešām valstīm, vienībām, juridiskām vai fiziskām personām. Šie pasākumi ietver mērķtiecīgus individuālus pasākumus, t. i., mērķtiecīgas finanšu sankcijas (aktīvu iesaldēšanu) un ieceļošanas ierobežojumus (ceļošanas aizliegumus), kā arī nozaru pasākumus, t. i., ieroču embargo vai ekonomiskus un finansiālus pasākumus (piemēram, importa un eksporta ierobežojumus, ierobežojumus konkrētu pakalpojumu, piemēram, banku pakalpojumu, sniegšanai)¹.

Šobrīd ES ir spēkā vairāk nekā 40 ierobežojošo pasākumu kopumi. Ar dažiem no tiem tiek īstenoti Apvienoto Nāciju Organizācijas pieņemtie ierobežojošie pasākumi; pārējos ES ir pieņēmusi autonomi. Papildus pasākumiem, kas vērsti uz konkrētām valstīm raksturīgām situācijām, ES ir pieņēmusi arī vispārējus pasākumus, kuru mērķis ir novērst ķīmisko ieroču izplatīšanu un izmantošanu, kiberuzbrukumus, cilvēktiesību pārkāpumus un terorismu². Ierobežojošie pasākumi ir saistoši dalībvalstīm un jebkurai personai vai vienībai, kas ir dalībvalstu jurisdikcijā (ES operatori)³.

(1) Savienības ierobežojošo pasākumu nekonsekventa izpilde

Tā kā pēdējo desmitgažu laikā ir pastiprinājusies Savienības ierobežojošo pasākumu pieņemšana⁴, ir pastiprinājušās arī shēmas to apiešanai. Komisija jau iepriekš ir norādījusi uz ierobežojošo pasākumu nekonsekventu izpildi un to, ka tas mazina šo pasākumu iedarbīgumu un ES spēju paust vienotu nostāju⁵.

¹ Padome pieņem ierobežojošus pasākumus. Padome vispirms pieņem KĀDP lēmumu saskaņā ar LES 29. pantu. Padomes lēmumā paredzētie pasākumi tiek īstenoti vai nu ES, vai valstu līmenī. Saskaņā ar līdzšinējo praksi tādos pasākumos kā ieroču embargo vai ieceļošanas ierobežojumi tieši īsteno dalībvalstis, kurām saskaņā ar Padomes KĀDP lēmumiem ir juridisks pienākums rīkoties. Citi pasākumi ietver daļēju vai pilnīgu ekonomisko attiecību pārtraukšanu vai samazināšanu ar trešo valsti un individuālus pasākumus, ar kuriem iesaldē līdzekļus un saimnieciskos resursus un aizliedz darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus. Šos pasākumus īsteno ar regulu, ko Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem pēc Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīga priekšlikuma saskaņā ar LESD 215. pantu. Abu veidu tiesību aktos ir ietverti pretapiešanas noteikumi.

² Pārskatam skatīt ES noteikto sankciju karti šajā tīmekļa vietnē: <https://www.sanctionsmap.eu/#/main>.

³ Savienības jurisdikcijā (teritorijā), t. i.: a) Savienības teritorijā, tai skaitā tās gaisa telpā; b) visos gaisa kuģos vai kuģos, kas atrodas kādas dalībvalsts jurisdikcijā; c) visām tām personām Savienības teritorijā vai ārpus tās, kurām ir kādas dalībvalsts valstspiederība; d) visām juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām Savienības teritorijā vai ārpus tās, kas reģistrētas vai izveidotas saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem; e) jebkurai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai saistībā ar jebkādu uzņēmējdarbību, ko pilnībā vai daļēji veic Savienībā (sk., piemēram, 17. pantu Padomes 2014. gada 17. marta Regulā (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L 078, 17.3.2014., 6. lpp.)).

⁴ Sk. ES noteikto sankciju karti, 2. zemsvītras piezīme.

⁵ Komisijas paziņojums "ES ekonomikas un finanšu sistēma: veicināt atvērtību, stiprumu un noturību" (COM(2021) 32 final, 19.1.2021.), 5. iedaļa (ES sankciju ieviešanas un izpildes stiprināšana), 16. lpp.,

Vienotas nostājas paušana ir kļuvusi īpaši steidzama, ņemot vērā pašreizējo Krievijas militārās agresijas pret Ukrainu kontekstu. ES ir ieviesusi daudzus pret Krievijas un Baltkrievijas personām un vienībām vērstus ierobežojošus pasākumus, no kuriem daži tika ieviesti jau 2014. gadā. Šajā kontekstā, lai uzlabotu ES līmeņa koordināciju šo ierobežojošo pasākumu izpildē, Komisija izveidoja darba grupu "Freeze and Seize". Šī darba grupa nodrošina koordināciju starp dalībvalstīm un ES aģentūrām, piemēram, Eiropolu un *Eurojust*. Tā ir regulāri apspriedusi nepieciešamību pēc vienotas krimināltiesiskās pieejas, lai sauktu pie atbildības fiziskās un juridiskās personas, kas iesaistītas Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā.

Par Savienības ierobežojošo pasākumu ieviešanu un izpildi galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jānovērtē, vai ir pārkāpti attiecīgie Padomes lēmumi un Padomes regulas, kas pieņemti saskaņā ar attiecīgi Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 29. pantu vai Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 215. pantu, un jāveic atbilstīgi pasākumi. Šajā ziņā ES regulās sistemātiski tiek iekļauts noteikums, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāpieņem valsts noteikumi, kas paredz efektīvus, samērīgus un atturošus sodus par minēto Savienības tiesību aktu pārkāpumiem⁶.

Papildus ierobežojumiem šajos lēmumos un regulās parasti ir ietverta:

- pretapiēšanas klauzula, kas aizliedz apzinātu un tīšu līdzdalību darbībās, kuru mērķis ir apiet attiecīgos ierobežojošos pasākumus⁷, un
- citi pienākumi, jo īpaši ziņot par pasākumiem, kas veikti ar mērķi īstenot ierobežojošos pasākumus (piemēram, iesaldēto aktīvu summas paziņošana iestādēm).

Lai gan LES 29. pants un LESD 215. pants nodrošina juridisko pamatu, lai Padome varētu pieņemt vajadzīgos pasākumus gadījumā, ja tiek pieņemti Savienības ierobežojošie pasākumi, ierobežojošo pasākumu pieņemšanas juridiskajā pamatā nav paredzēta krimināltiesisko definīciju un kriminālsodu veidu un apmēru tuvināšana⁸.

(2) Krimināltiesisko definīciju un kriminālsodu atšķirības dalībvalstu starpā

Tā kā valstu sistēmas nav saskaņotas ES līmenī, tajās ir nozīmīgas atšķirības attiecībā uz kriminālatbildības noteikšanu par ES tiesību aktu pārkāpšanu saistībā ar Savienības ierobežojošajiem pasākumiem. 12 dalībvalstīs Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšana tiek kvalificēta tikai kā noziedzīgs nodarījums. 13 dalībvalstīs šādu pasākumu pārkāpšana var

pieejams

vietnē

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021DC0032&from=LV>

Tajā pašā paziņojumā Komisija norāda, ka Savienības ierobežojošo pasākumu ieviešana visā ES nav tik vienāda, cik tai vajadzētu būt. Tas rada izkropļojumus vienotajā tirgū, jo ES uzņēmumi, ieskaitot ārvalstu uzņēmumus ES meitasuzņēmumus, var apiet aizliegumus. Tas rada arī nenoteiktību operatoriem. Kā minēts iepriekš, nekonsekventa izpilde mazina ierobežojošo pasākumu iedarbīgumu un ES spēju paust vienotu nostāju. Līdztekus citām iniciatīvām stratēģijā pausts aicinājums turpināt koordinācijas darbu starp Komisiju un dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka valstu noteiktie sodi par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

⁶ Sk., piemēram, 8. pantu Padomes Regulā (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā; tās konsolidētais teksts ir pieejams šeit: [EUR-Lex - 02014R0833-20220413 - LV - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014R0833-20220413-LV-EUR-Lex(europa.eu)).

⁷ Jānorāda, ka šī klauzula ir piemērojama arī tad, ja ierobežojošie pasākumi nav pārkāpti; pietiek ar dalību tādām nolūkam izveidotās shēmās.

⁸ Krimināltiesisko definīciju un sankciju tuvināšana nevar notikt, pamatojoties uz nelegislatīvu juridisko pamatu, proti, LES 29. pantu vai LESD 215. pantu.

tikt kvalificēta vai nu kā administratīvais pārkāpums, vai kā noziedzīgs nodarījums⁹. Kritēriji, pamatojoties uz kuriem rīcība ietilpst vienā vai otrā pasākumu kategorijā, parasti ir saistīti ar tās smagumu (napietns raksturs) vai tiek noteikti kvalitatīvi (nodoms, rupja neuzmanība) vai kvantitatīvi (kaitējums)¹⁰, taču tie katrā dalībvalstī atšķiras. Divās dalībvalstīs konkrēti par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu pašlaik var piemērot tikai administratīvu sodu¹¹.

Dalībvalstīs būtiski atšķiras arī sodu sistēmas. 14 dalībvalstīs maksimālais brīvības atņemšanas ilgums ir no 2 līdz 5 gadiem. 8 dalībvalstīs maksimālais sods ir no 8 līdz 12 gadiem¹². Maksimālais naudas sods, ko var piemērot par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, kas kvalificēta vai nu kā noziedzīgs nodarījums, vai administratīvais pārkāpums, dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras (no 1 200 EUR līdz 5 000 000 EUR)¹³.

Četrpadsmit dalībvalstīs ir paredzēta juridisko personu kriminālatbildība par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu¹⁴. Turklāt 12 dalībvalstīs ir paredzēti administratīvie sodi, proti, naudas sodi, ko var piemērot juridiskām personām, kuru darbinieki vai pārvaldes darbinieki pārkāpj ierobežojošos pasākumus. Maksimālais naudas sods juridiskām personām ir no 133 000 EUR līdz 37,5 miljoniem EUR¹⁵.

(3) Kriminālizmeklēšanas un kriminālvajāšanas trūkums

Praksē faktiski pie atbildības tiek saukts ļoti maz fizisko vai juridisko personu, kas ir atbildīgas par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu¹⁶. Tomēr Genocīda apkarošanas tīkla ziņojumā norādīts, ka “pēdējā laikā ir vērojama pozitīva tendence attiecībā uz sāktu izpildes darbību skaitu un dažu valstu iestāžu noteikto sodu palielinājumu”¹⁷.

Neraugoties uz pozitīvajām tendencēm dažās dalībvalstīs, šķiet, ka tiesvedība par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu notiek tikai nedaudzās dalībvalstīs¹⁸. Tas varētu liecināt

⁹ *Genocide Network*, “Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis”, 2021. gads, pielikums, pieejams https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. Sakarā ar prezentāciju Padomes Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupā (*COPEN*) ziņojums tika publicēts arī Padomes 2022. gada 16. marta dokumentā Nr. 7274/22.

¹⁰ *Genocide Network*, “Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis”, 2021. gads, 5.1. iedaļa, 22. lpp.

¹¹ Turpat.

¹² Turpat, 5.2. iedaļa, 23. lpp.

¹³ Turpat, 5.3. iedaļa, 24. lpp.

¹⁴ Turpat, pamatojoties uz Genocīda apkarošanas tīkla (*Genocide Network*) ziņojumu un Komisijas veikto papildu izmeklēšanu.

¹⁵ Turpat.

¹⁶ *Genocide Network*, “Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis”, 2021. gads, 4. lpp. Pārskats par attiecīgajiem dalībvalstu un Genocīda apkarošanas tīkla novērotājvalstu tiesību aktiem ir sniegts ekspertu ziņojuma pielikumā, sk. https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. Sakarā ar prezentāciju Padomes Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupā (*COPEN*) ziņojums tika publicēts arī Padomes 2022. gada 16. marta dokumentā Nr. 7274.

¹⁷ *Genocide Network*, “Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis”, 2021. gads, 13. lpp.

¹⁸ Par konkrētām lietām sk. *Genocide Network*, “Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis”, 2021. gads, 14. lpp.

par to, ka daudzās dalībvalstīs Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanas izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par to netiek piešķirta pietiekama prioritāte. Šajā sakarā būtu jānorāda, ka Eiropols un *Eurojust* ir izstrādājuši vairākas darbības, lai vairāk atbalstītu policijas un tiesu iestādes, kas izmeklē Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu un sauc pie atbildības par to. Šīs aģentūras salīdzina ES sarakstā iekļauto personu un uzņēmumu sarakstu ar savām datubāzēm. Eiropols ir arī uzsācis operāciju *Oscar*¹⁹, lai atbalstītu dalībvalstu veiktas finanšu izmeklēšanas, kas vērstas pret noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, kuri pieder personām un juridiskām personām, uz kurām attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi. Tajā pašā laikā kriminālizmeklēšanas un kriminālvajāšanas pamatā bieži vien ir Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu atklāšana un lietu nodošana no administratīvajām iestādēm tiesībsardzības iestādēm. Tas, ka šādu lietu nodošana nenotiek, norāda uz šādas operatīvās sadarbības trūkumu valstu izpildes panākšanas ķēdēs.

(4) Pašreizējā stāvokļa negatīvās sekas

Ja tiesībsardzības un tiesu iestādēm nav pieejami atbilstoši un efektīvi rīki un resursi, lai novērstu, atklātu, izmeklētu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu un sauktu pie atbildības par to, sarakstā iekļautās fiziskās un juridiskās personas, kuru aktīvi tiek iesaldēti, praksē, iespējams, joprojām var piekļūt saviem aktīviem un atbalstīt režīmus, pret kuriem vērsti Savienības ierobežojošie pasākumi, tādējādi graujot šo ierobežojošo pasākumu mērķus.

Turklāt dalībvalstīm saskaņā ar to administratīvajām tiesībām un/vai krimināltiesībām ir ļoti atšķirīgas definīcijas un atšķirīgi sodi par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Tas norāda, ka par vienu un to pašu pārkāpumu var piemērot atšķirīgus sodus un dažādos izpildes līmeņos. Tas vājina Savienības ierobežojošo pasākumu izpildi un mazina ES mērķu ticamību.

Visbeidzot, dažos gadījumos ieņēmumi, kas gūti no darbībām, kuras veiktas, pārkāpjot Savienības ierobežojošos pasākumus, var arī ļaut vienībām un personām, uz kurām attiecas minētie ierobežojošie pasākumi, turpināt rīcību, kuras dēļ tām ir piemēroti ierobežojošie pasākumi.

(5) Priekšlikuma mērķi

Nemot vērā minēto, pēc Eiropas Komisijas 2022. gada 25. maijā iesniegtā priekšlikuma²⁰ Padome ir nolēmusi Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus noteikt par noziegumu jomu, kas atbilst LESD 83. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem. Tas ir ļāvis Komisijai pieņemt šo direktīvas priekšlikumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kuras mērķis ir tuvināt noziedzīgu nodarījumu definīciju un sodus par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu.

Priekšlikuma mērķi ir šādi:

- (a) tuvināt to noziedzīgo nodarījumu definīcijas, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu;

¹⁹ Eiropols, ES mēroga operācija, kas vērsta pret noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem saistībā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā, pieejama tīmekļa vietnē: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/eu-wide-operation-targeting-criminal-assets-in-relation-to-russian-invasion-of-ukraine>.

²⁰ Eiropas Komisijas priekšlikums – Padomes lēmums, ar ko Līguma par Eiropas Savienības darbību (“LESD”) 83. panta 1. punktā noteiktajām noziegumu jomām pievieno Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus (COM(2022) 247, 25.5.2022.).

- (b) nodrošināt efektīvus, atturošus un samērīgus sodu veidus un apmērus par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu;
- (c) veicināt pārrobežu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu un
- (d) uzlabot valstu izpildes panākšanas ķēžu darbības efektivitāti, lai veicinātu izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un sankciju piemērošanu.

• **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

LES 2. pantā ir noteiktas ES kopējās vērtības – cilvēka cieņa, brīvība, demokrātija, vienlīdzība, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana. Ierobežojošo pasākumu efektīvas izpildes panākšana, t. sk. izmantojot krimināltiesību pasākumus, kuru mērķis ir novērst ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, palīdz saglabāt šādas kopīgas vērtības ES un ārpus tās.

Turklāt ES ir brīvības, drošības un tiesiskuma telpa, kurā tiek ievērotas pamattiesības un dažādas tiesību sistēmas un tradīcijas dalībvalstīs. Tās mērķis ir, īstenojot pasākumus, kuri ietver noziedzības, rasisma un ksenofobijas novēršanu un apkarošanu, nodrošināt augstu drošības līmeni. Saskaņā ar LESD 83. panta 1. punktu Eiropas Parlaments un Padome “var paredzēt noteikumu minimumu noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz īpaši smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju, kas saistīta ar šādu nodarījumu būtību vai ietekmi vai ar nepieciešamību tos apkarot kopīgi”.

Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanas noziedzīgā nodarījuma definīciju un sodu tuvināšana papildina Komisijas priekšlikumu direktīvai par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju, ar ko īsteno Drošības savienības stratēģiju²¹ un ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģiju²². Direktīvas par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju priekšlikuma mērķis ir stiprināt valstu iestāžu spējas izsekot un identificēt, iesaldēt un pārvaldīt īpašumu, kas ir noziedzīgi iegūti līdzekļi vai nozieguma rīki. Turklāt tajā ir paredzēts pastiprināts tiesiskais regulējums attiecībā uz konfiskāciju, ieskaitot īpašos gadījumos, kad notiesāšana par konkrētu noziegumu nav iespējama.

Turklāt priekšlikums direktīvai par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju palīdz efektīvi īstenot ierobežojošos pasākumus, jo tajā noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina iespēja izsekot un identificēt īpašumu, kas saistīts ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, kā noteikts valsts tiesību aktos. Turklāt saskaņā ar priekšlikumu pārskatītie noteikumi par līdzekļu atgūšanu un konfiskāciju kļūst piemērojami noziedzīgajam nodarījumam, proti, Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanai.

Pēc tam, kad būs pieņemts šis priekšlikums direktīvai, ar ko tuvina definīcijas un sodus saistībā ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, noteikumi par izsekošanu un identifikāciju, iesaldēšanu, pārvaldību un konfiskāciju kļūs piemērojami īpašumam, kas saistīts ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Galu galā līdzekļi, kas iegūti, pārkāpjot Savienības ierobežojošos pasākumus, piemēram, gadījumos, kad personas un uzņēmumi dara pieejamus līdzekļus personām, uz kurām attiecas mērķtiecīgas finanšu

²¹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES Drošības savienības stratēģiju (COM(2020) 605 final, 24.7.2020.).

²² Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģiju (COM(2021) 170 final, 14.4.2021.).

sankcijas (t. i., aktīvu iesaldēšana), varēs kļūt par konfiskācijas pasākumu priekšmetu. Vienlaikus par konfiskācijas priekšmetu varētu kļūt arī instrumenti, kas tiek izmantoti ierobežojošo pasākumu pārkāpšanai.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Padomes regulas par Savienības ierobežojošiem pasākumiem

Tādu minimālo noteikumu ieviešana, pamatojoties uz LESD 83. panta 1. punktu, kuri attiecas uz ierobežojošu pasākumu pārkāpumu krimināltiesisko definīciju un sodiem par tiem, stiprinātu ierobežojošo pasākumu izpildi dalībvalstīs, tādējādi papildinot pasākumus, kas veikti saskaņā ar LES 29. pantu un LESD 215. pantu. Regulās Nr. 833/2014 un Nr. 269/2014²³ ietvertie noteikumi par sodiem ir pastiprināti sestās ierobežojošo pasākumu paketes ietvaros, reaģējot uz Krievijas agresijas karu pret Ukrainu. Saskaņā ar grozītajiem noteikumiem dalībvalstīm ir pienākums paredzēt noteikumus par sodiem, tostarp kriminālsodiem, ko piemēro par minēto regulu pārkāpumiem, un veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un atturošiem. Dalībvalstīm ir arī jāparedz atbilstīgi pasākumi šādos pārkāpumos iegūto līdzekļu konfiscēšanai.

Padome 2022. gada 21. jūlijā pieņēma Padomes Regulu (ES) 2022/1273²⁴, ar ko groza Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 8. un 9. pantu. Jo īpaši, lai nodrošinātu efektīvu un vienādu šīs regulas īstenošanu un ņemot vērā to, ka ierobežojošo pasākumu apiešanas shēmas, kuras traucē šādai īstenošanai, kļūst arvien sarežģītākas, tiek noteikts, ka norādītajām personām un vienībām, kuru aktīvi ir kādas dalībvalsts jurisdikcijā, ir pienākums ziņot par šiem aktīviem un sadarboties ar kompetento iestādi attiecībā uz šādas paziņotās informācijas pārbaudi (9. pants)²⁵. Šā pienākuma neievērošana tiks uzskatīta par apiešanu²⁶. Ar Regulu 2022/1273 arī tiek pastiprināts noteikums par ziņošanas pienākumiem ES operatoriem nolūkā novērst aktīvu iesaldēšanas pārkāpumus un apiešanu (8. pants)²⁷.

²³ Padomes Regula (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L 229, 31.7.2014., 1.–11. lpp.), konsolidētā versija pieejama tīmekļa vietnē: [EUR-Lex - 02014R0833-20220604 - LV - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/eur-lex/en/summary/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220604); Padomes Regula (ES) Nr. 269/2014 (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L 78, 17.3.2014., 6.–15. lpp.), konsolidētā versija pieejama tīmekļa vietnē: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20220604>.

²⁴ Padomes Regula (ES) 2022/1273 (2022. gada 21. jūlijs), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, ST/11451/2022/INIT (OV L 194, 21.7.2022., 1.–4. lpp.).

²⁵ Regulas (ES) Nr. 269/2014 9. panta 1.–3. punkts ar grozījumiem: “1. Aizliegts apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai sekas ir 2. pantā minēto pasākumu apiešana. 2. Fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras, kuras uzskaitītas I pielikumā: a) ziņo pirms 2022. gada 1. septembra vai sešu nedēļu laikā pēc iekļaušanas I pielikuma sarakstā, atkarībā no tā, kas ir vēlāk, par to īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē esošajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kuri ir kādas dalībvalsts jurisdikcijā, tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā minētie līdzekļi vai saimnieciskie resursi atrodas; un b) sadarbojas ar kompetento iestādi saistībā ar jebkādam šādas informācijas pārbaudēm. 3. Šā panta 2. punkta nepildīšanu uzskata par piedalīšanos, kā minēts 1. punktā, darbībās, kuru mērķis vai sekas ir 2. pantā minēto pasākumu apiešana.”

²⁶ Turpat.

²⁷ Regulas (ES) Nr. 269/2014 8. panta 1. punkts ar grozījumiem: “1. Neatkarīgi no piemērojamajiem noteikumiem par ziņošanu, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu, fiziskās un juridiskās personas, vienības un struktūras: a) nekavējoties sniedz visu informāciju, kas varētu veicināt šīs regulas ievērošanu, piemēram, informāciju par kontiem un summām, kas iesaldēti saskaņā ar 2. pantu, vai

Tomēr LES 29. pants un LESD 215. pants nav piemērots juridiskais pamats krimināltiesisko definīciju un kriminālsodu veidu un apmēru tuvināšanai.

Komisijas 2021. gada Paziņojums par ES ekonomikas un finanšu sistēmu

Turklāt 2021. gada paziņojumā “ES ekonomikas un finanšu sistēma: veicināt atvērtību, stiprumu un noturību”²⁸ Komisija norāda, ka Savienības ierobežojošo pasākumu ieviešana visā ES nav tik vienāda, cik tai vajadzētu būt. Tas rada izkropļojumus vienotajā tirgū, jo ES uzņēmumi, ieskaitot ārvalstu uzņēmumu ES meitasuzņēmumus, var atrast iespējas apiet ierobežojošos pasākumus. Tas rada arī nenoteiktību operatoriem. Nekonsekventa izpilde mazina Savienības ierobežojošo pasākumu iedarbīgumu un ES spēju paust vienotu nostāju. Līdztekus citām iniciatīvām stratēģijā pausts aicinājums turpināt koordinācijas darbu starp Komisiju un dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka valstu noteiktie sodi par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

Tehniskā atbalsta instruments

Visbeidzot, saskaņā ar tehniskā atbalsta instrumentu²⁹ Komisija palīdz dalībvalstīm nodrošināt spēju veidošanu un tehniskas konsultācijas par ierobežojošo pasākumu īstenošanu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Saskaņā ar LESD 83. panta 1. punktu Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot direktīvas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, var paredzēt noteikumu minimumu noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz īpaši smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju, kas saistīta ar šādu nodarījumu būtību vai ietekmi vai ar nepieciešamību tos apkarot kopīgi.

Tās ir šādas noziegumu jomas: terorisms; cilvēku tirdzniecība un sieviešu un bērnu seksuāla izmantošana; nelegāla narkotiku tirdzniecība; nelegāla ieroču tirdzniecība; nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana; korupcija; maksāšanas līdzekļu viltošana; datornoziegumi un organizētā noziedzība. Pamatojoties uz noziedzības attīstību, Padome var pieņemt lēmumu, precizējot citas noziegumu jomas, kuras atbilst šajā punktā noteiktajiem kritērijiem. Tā, saņemusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, pieņem lēmumu vienprātīgi.

Pēc Padomes Lēmuma (ES) 2022/2332³⁰ pieņemšanas LESD 83. panta 1. punktā uzskaitītās noziegumu jomas tagad ietver arī Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus. Tas ir ļāvis Komisijai nākt klajā ar pašreizējo direktīvas priekšlikumu.

informāciju par līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem Savienības teritorijā, kuri ir I pielikumā uzskaitīto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē un ko vēl nav uzskatījušas par iesaldētiem fiziskās un juridiskās personas, vienības un struktūras, kurām ir pienākums to darīt, tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuru rezidenti tās ir vai kurā tās atrodas, un vai nu tieši, vai ar dalībvalsts starpniecību nodod šādu informāciju Komisijai; un b) sadarbojas ar kompetento iestādi saistībā ar jebkādam šādas informācijas pārbaudēm.”

²⁸ COM(2021) 32 final, 19.1.2021.

²⁹ Komisijas Īstenošanas lēmums (2022. gada 9. marts) par tehniskā atbalsta instrumenta finansēšanu un 2022. gada darba programmas pieņemšanu (C (2022) 1379 final, 9.3.2022.).

³⁰ Padomes Lēmums (ES) 2022/2332 (2022. gada 28. novembris) par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu noteikšanu par noziegumu jomu, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Šīs direktīvas mērķi ir nodrošināt ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem saistīto nodarījumu vienotas definīcijas un efektīvu, atturošu un samērīgu kriminālsodu pieejamību par smagiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Kā sīkāk izklāstīts turpmākajos punktos, dalībvalstis šos mērķus nevar pietiekami labi sasniegt. Tā vietā tos var labāk sasniegt ES līmenī, ņemot vērā attiecīgās rīcības mērogu un ietekmi, kurai piemīt pārrobežu raksturs un kura, iespējams, apdraud ES mērķu sasniegšanu, proti, aizsargāt starptautisko mieru un drošību un atbalstīt ES kopējās vērtības. Tādēļ ES var pieņemt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts LES 5. pantā.

Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpums ir īpaši smags noziegums, jo tas var turpināt radīt draudus starptautiskajam mieram un drošībai, apdraudēt demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību konsolidāciju un atbalstīšanu un nodarīt būtisku ekonomisko, sociālo un vidisku kaitējumu. Šādu pārkāpumu dēļ personas un vienības, kuru aktīvi ir iesaldēti vai kuru darbība ir ierobežota, joprojām spēj piekļūt saviem aktīviem, tādējādi apdraudot šo ierobežojošo pasākumu mērķus. Līdzīgi – no tādu preču un dabas resursu ekspluatēšanas iegūtā nauda, kuri tiek tirgoti, pārkāpjot Savienības ierobežojošos pasākumus, var arī radīt iespēju režīmiem, pret kuriem vērsti šie ierobežojošie pasākumi, turpināt piekļūt vajadzīgajiem līdzekļiem (t. i., iegādāties ieročus), ar kuriem tie uztur represijas un turpina izdarīt smagus noziegumus. Ar tirdzniecību saistīto Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšana arī varētu veicināt dabas resursu nelikumīgu ekspluatēšanu jurisdikcijā, uz kuru attiecas minētie ierobežojošie pasākumi.

Turklāt tas, ka dalībvalstīm saskaņā ar to administratīvajām tiesībām un/vai krimināltiesībām ir ļoti atšķirīgas definīcijas un sodi par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, liecina par to, ka par vienu un to pašu pārkāpumu varētu piemērot atšķirīgus sodus un to izpildes līmenis varētu būt atšķirīgs. Šīs atšķirības ir šķērslis Savienības ierobežojošo pasākumu politikas konsekventai piemērošanai. Tās var pat novest pie tā, ka likumpārkāpēji izvēlas labvēlīgāko tiesu, un galu galā var novest pie viņu (šķietamas) nesodāmības, ja viņi izvēlas veikt savas darbības dalībvalstī(-īs), kurā(-ās) ir paredzēti mazāk bargi sodi vai par kuru(-ām) zināms, ka tā(-ās) ir iecietīgāka(-as), saucot pie atbildības par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Tas mazina ierobežojošo pasākumu efektivitāti un to izpildi Savienības līmenī. Šāda situācija var apdraudēt ES mērķus aizsargāt starptautisko mieru un drošību un atbalstīt ES kopīgās vērtības. Tāpēc ir īpaši vajadzīga kopīga rīcība ES līmenī, izmantojot krimināltiesības, lai vērstos pret Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu.

Turklāt Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem nepārprotami ir pārrobežu dimensija, kas tiem dažkārt ir pat raksturīga. Tos parasti veic fiziskas un juridiskas personas, kas darbojas pasaules mērogā, un reizēm Savienības ierobežojošie pasākumi, piemēram, ierobežojumi sniegt banku pakalpojumus, pat aizliedz pārrobežu darbības. Tādējādi šo pasākumu pārkāpšana pēc definīcijas ir darbība ar pārrobežu dimensiju, uz ko ir nepieciešama kopīga pārrobežu reakcija ES līmenī.

Visbeidzot, saskaņošanas rezultātā arī palielinātos sodu par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu atturošā ietekme.

83. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, ST/10287/2022/REV/1 (*OVL 308*, 29.11.2022., 18.–21. lpp.).

- **Proporcionalitāte**

Saskaņā ar LES 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu ar šo direktīvu nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs tās mērķa sasniegšanai. Noziedzīgu nodarījumu definīciju un kriminālsodu veidu un apmēru tuvināšana nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai efektīvi vērstos pret Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu dalībvalstīs. Pasākumi saistībā ar izmeklēšanas līdzekļu izmantošanu un informācijas apmaiņu ir iekļauti tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai ierosinātais krimināltiesību regulējums darbotos efektīvi.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Saskaņā ar LESD 83. panta 1. punktu Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot direktīvas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, var paredzēt noteikumu minimumu noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz īpaši smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju, kas saistīta ar šādu nodarījumu būtību vai ietekmi vai ar nepieciešamību tos apkarot kopīgi.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Ar dalībvalstīm tika rīkotas mērķtiecīgas konsultācijas Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupā (*COPEN*) (2022. gada 8. septembrī), Eiropolā (5. septembrī) un *Eurojust* (13. septembrī). *JUST* ĢD arī organizēja padziļinātu diskusiju ar tā Ekspertu grupas ES kriminālpolitikas jautājumos locekļiem (16. septembrī). Šo konsultāciju pamatā bija īpaša Komisijas anketa, kurā tika uzdoti jautājumi par nodarījumiem, sodiem, jurisdikcijas noteikumiem un noteikumiem par pārrobežu sadarbību, kas jāiekļauj gaidāmajā direktīvā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Pēc Krievijas militārās agresijas pret Ukrainu Komisija 2022. gada marta sākumā izveidoja darba grupu “Freeze and Seize”. Tās mērķis ir nodrošināt koordināciju starp dalībvalstīm Savienības ierobežojošo pasākumu izpildē attiecībā uz sarakstā iekļautajām Krievijas un Baltkrievijas personām un uzņēmumiem un izpētīt mijiedarbību starp Savienības ierobežojošajiem pasākumiem un krimināltiesību pasākumiem. Šīs viedokļu apmaiņas ietvēra sanāksmes ar valstu kompetentajām iestādēm, kas atbild par ierobežojošo pasākumu īstenošanu, ar Eiropolu, *Eurojust* un Genocīda apkarošanas tīklu³¹, kura sekretariātu mitina *Eurojust*.

Darba grupai “Freeze and Seize” ir īpaša apakšgrupa, kuras mērķis ir stiprināt Savienības ierobežojošo pasākumu ieviešanu. Proti, tā risina valstu iestāžu izvirzītos jautājumus un izskata iespējamus veidus, kā proaktīvi identificēt aktīvus. Šajā apakšgrupā piedalās dalībvalstu kompetentās iestādes. Viedokļu apmaiņā šīs apakšgrupas ietvaros vairākkārt tika minētas grūtības saukt pie atbildības fiziskās un juridiskās personas, kas iesaistītas Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā. Šādas viedokļu apmaiņas dalībnieki arī pauda atbalstu vienotai krimināltiesiskajai pieejai attiecībā uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu.

³¹ *Eurojust*, *Genocide Network*, sk. <https://www.eurojust.europa.eu/judicial-cooperation/practitioner-networks/genocide-network?msclid=de6a1668cf6011eca5681e93e0033be2>.

Pierādījumi šādas vienotas pieejas nepieciešamībai ir sniegti īpaši Genocīda apkarošanas tīkla 2021. gada decembra ziņojumā³². Šajā ziņojumā ir uzsvērtā nepieciešamība noteikt kriminālbildību par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, lai nodrošinātu, ka fiziskās vai juridiskās personas, kas ir atbildīgas par šādiem pārkāpumiem, tiek sauktas pie atbildības³³. Turklāt tajā ir secināts, ka “kriminālvajāšana par sankciju pārkāpumiem varētu būt drošības tīkls, kas ļautu izvairīties no nesodāmības”, it īpaši galveno starptautisko noziegumu kontekstā³⁴.

Turklāt diskusijas darba grupā “Freeze and Seize” par paraugprakses apmaiņu gan kriminālizmeklēšanas, gan konfiskācijas jomā parādīja, cik svarīga ir proaktīva pieeja un koordinācija starp iestādēm, kuru kompetencē ir Savienības ierobežojošo pasākumu ieviešana. Finanšu ziņu vākšanas vienībām, tiesībsardzības iestādēm un muitas dienestiem, kā arī starptautiskajiem partneriem, pilsoniskajai sabiedrībai un pētnieciskajiem žurnālistiem būtu jāsadarbojas un jāapmainās ar informāciju, lai iegūtu norādes, uz kā pamata tiesībsardzības iestādes varēs sākt izmeklēšanu.

Komisija 2022. gada 13. maijā un 16. septembrī apspriedās arī ar savu Ekspertu grupu ES kriminālpolitikas jautājumos³⁵. Grupa kopumā atzinīgi novērtēja ideju saskaņot definīcijas un sodus ES līmenī un sniedza konkrētu ieguldījumu attiecībā uz nodarījumiem, sodiem, jurisdikcijas noteikumiem un pārrobežu sadarbību.

• Ietekmes novērtējums

Šā direktīvas priekšlikuma mērķis ir tuvināt noziedzīgo nodarījumu un sodu definīciju Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanas jomā. Tas seko Padomes Lēmuma (ES) 2022/2332 par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu noteikšanu par noziegumu jomu, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem³⁶, pieņemšanai.

Eiropas Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam, kas tika publiskots 25. maijā³⁷, papildināja paziņojums “Virzībā uz direktīvu par kriminālsodiem par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem”³⁸. Ņemot vērā steidzamo nepieciešamību saukt pie atbildības fiziskās un juridiskās personas, kas iesaistītas Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumos, šā paziņojuma pielikumā jau ir izklāstīti galvenie elementi, ko varētu iekļaut gaidāmajā direktīvā par kriminālsodiem par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

Arī Padomes Lēmumā (ES) 2022/2332 par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu noteikšanu par noziegumu jomu, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta

³² Genocide Network ekspertu ziņojums “Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis”, 2021. gads.

³³ Turpat, 4. lpp.

³⁴ Turpat, 26. lpp.

³⁵ Eiropas Komisija, Ekspertu grupa ES kriminālpolitikas jautājumos, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2760&msclid=56005123cfaf11ec8de3edb643537b59>.

³⁶ Sk. 30. zemsvītras piezīmi.

³⁷ Eiropas Komisijas priekšlikums – Padomes lēmums, ar ko Līguma par Eiropas Savienības darbību (“LESD”) 83. panta 1. punktā noteiktajām noziegumu jomām pievieno Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus (COM(2022) 247, 25.5.2022.).

³⁸ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Virzībā uz direktīvu par kriminālsodiem par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem” (COM(2022) 249, 25.5.2022.).

1. punktā noteiktajiem kritērijiem, ir uzsvērts, ka ir steidzami jāpieņem sekundārie tiesību akti³⁹.

Ņemot vērā šos apstākļus, ietekmes novērtējums netika veikts.

• **Pamattiesības**

Šajā direktīvā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (“Harta”)⁴⁰ iekļautās pamattiesības un principi. Proti, direktīva nodrošina atbilstību šādiem Hartas noteikumiem: tiesības uz brīvību un drošību (6. pants); tiesības uz personas datu aizsardzību (8. pants); darījumdarbības brīvība (16. pants); tiesības uz īpašumu (17. pants); tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (47. pants); nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību (48. pants); noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi (49. pants) un tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu (50. pants).

Šī direktīva būs jātransponē valsts tiesību aktos, ievērojot pamattiesības. Proti, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kriminālsodu un administratīvo sodu piemērošanā tiek ievēroti Hartas principi, tostarp tiesības neliecināt pret sevi, tiesības klusēt un aizliegums tikt divreiz tiesātam vai sodītam kriminālprocesā par vienu un to pašu nodarījumu. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka kriminālprocesā tiek ievērotas aizdomās turēto vai apsūdzēto personu procesuālās tiesības. Šai sakarā šajā direktīvā noteiktie pienākumi neskar dalībvalstu pienākumus saskaņā ar ES tiesību aktiem par procesuālajām tiesībām kriminālprocesā. Visbeidzot, šī direktīva būs jātransponē, neskarot piemērojamos noteikumus par ziņošanu, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šim priekšlikumam ir niecīga ietekme uz dalībvalstu un uz Komisijas budžetu. Konkrēta informācija par finansiālo ietekmi uz Komisiju ir atrodama tiesību akta finanšu pārskatā, kas pievienots šim tiesību aktu kopumam.

Kā paredzēts šā priekšlikuma 19. panta 1. un 4. punktā, Komisijai būs jāuzņemas vairāki ziņošanas pienākumi. Divus gadus pēc transponēšanas perioda beigām Komisijai būs jāsapulcē ziņojums par to, kā dalībvalstis ir transponējušas direktīvu. Piecus gadus pēc transponēšanas perioda beigām Komisijai ir jāveic pētījums par direktīvas efektivitāti, lai novērtētu tās pievienoto vērtību. Tas notiks tikai pēc pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas beigām.

Pirmais ziņojums attiecas uz direktīvas transponēšanu dalībvalstīs. Otrais ziņojums, kas Komisijai jāsapulcē, ir pētījums, kurā tiks novērtēta direktīvas efektivitāte attiecībā uz konkrētu rādītāju kopumu.

Turklāt tiesību akta finanšu pārskatā ir sīki izklāstītas 3., 4. un 5. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu statistikas vākšanas un analīzes izmaksas. Saskaņā ar šā priekšlikuma 19. panta 2. un 3. punktu dalībvalstīm šie statistikas dati katru gadu ir jāiesniedz Komisijai.

³⁹ Sk. 30. zemsvērtas piezīmi, 24. apsvēruma: “Lai steidzamības kārtā varētu pieņemt sekundāros tiesību aktus, ar kuriem paredz minimālos noteikumus attiecībā uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu definīciju un sodiem par šiem pārkāpumiem, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā steidzamības kārtā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.”

⁴⁰ Eiropas Savienības Pamattiesību harta (OV C 326, 26.10.2012., 391.–407. lpp.).

Papildus izmaksām, kas radīsies Komisijai, priekšlikumam būs arī ierobežota finansiāla ietekme uz dalībvalstīm. Šo finansiālo ietekmi var iedalīt trīs daļās.

- (1) Kā paredzēts šā priekšlikuma 15. pantā, dalībvalstīm būs jānodrošina, ka ir pieejami efektīvi izmeklēšanas līdzekļi tādu nodarījumu izmeklēšanai, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu.
- (2) Saskaņā ar šā priekšlikuma 13. pantu dalībvalstīm būs jānodrošina koordinācija un sadarbība stratēģiskā un operatīvā līmenī starp visām to kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu saistītu nodarījumu novēršanā, izmeklēšanā un kriminālvajāšanā par tiem.
- (3) Dalībvalstīm radīsies dažas izmaksas, kas saistītas ar iepriekš minēto pienākumu katru gadu iesniegt statistiku par 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Tomēr nav pieejami pietiekami dati, lai varētu precīzi aplēst saistītās izmaksas.

5. CITI ELEMENTI

- **Istenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Dalībvalstīm būs seši mēneši pēc direktīvas stāšanās spēkā, lai to transponētu savos tiesību aktos. Divus gadus pēc šā transponēšanas perioda beigām Komisijai būs jāsapagatavo ziņojums par to, kā dalībvalstis ir transponējušas direktīvu. Piecus gadus pēc transponēšanas perioda beigām Komisijai ir jāveic pētījums par direktīvas efektivitāti, lai novērtētu tās pievienoto vērtību.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

1. pants. Priekšmets

Šajā noteikumā ir izklāstīts direktīvas mērķis, jo īpaši tās mērķis nodrošināt Savienības ierobežojošo pasākumu efektīvu piemērošanu.

2. pants. Darbības joma un definīcijas

Šajā noteikumā ir izklāstīta direktīvas darbības joma. To piemēro tādu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, kurus ES pieņēmusi, pamatojoties uz LES 29. pantu vai LESD 215. pantu. Šādi pasākumi ietver līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu, aizliegumus darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus un aizliegumus ieceļot vai šķērsot Eiropas Savienības dalībvalsts teritoriju, kā arī nozaru ekonomiskos pasākumus un ieroču embargo. Turklāt šajā noteikumā ir sniegtas direktīvā lietoto terminu definīcijas, tostarp “norādītā persona, vienība vai struktūra”, “līdzekļi” un “saimnieciskie resursi”.

3. pants. Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšana

Šajā noteikumā aprakstīti noziedzīgie nodarījumi, uz kuriem attiecas šī direktīva. Nodarījumi ietver Savienības ierobežojošos pasākumos ietverto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpumus, rīcību, kuras nolūks ir apiet Savienības ierobežojošos pasākumus⁴¹, un to nosacījumu pārkāpšanu, kas paredzēti kompetento iestāžu piešķirtās atļaujās veikt konkrētas darbības, kuras citādi ir aizliegtas ar ierobežojošajiem pasākumiem. Šie nodarījumi nav jāsaprot kā tādi, ar kuriem fiziskām personām tiek uzlikti pienākumi, kas ir pretrunā tiesībām neliecināt pret

⁴¹ Sk. Regulas (ES) Nr. 269/2014 8. un 9. pantu ar grozījumiem.

sevi un tiesībām klusēt, kā noteikts Hartā un Direktīvā (ES) 2016/343⁴². Turklāt tie neietekmē piemērojamos noteikumus par ziņošanu, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu.

Turklāt darbības, kas attiecas uz ikdienas lietojuma preču un pakalpojumu nodrošināšanu norādīto fizisko personu personīgai lietošanai, piemēram, pārtikas un veselības aprūpes produktu un pakalpojumu nodrošināšana, vai skaidras naudas nodrošināšana sīkiem izdevumiem, ja tā nepārprotami paredzēta tikai šādu personu un viņu apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzību apmierināšanai, ir izslēgtas no kriminālatbildības jomas. Neziņošana par šādām darbībām arī ir izslēgta no kriminālatbildības jomas. No kriminālatbildības jomas ir izslēgta arī humānās palīdzības piegāde grūtībās nonākušām personām. Šāda humānā palīdzība ir jāsniedz, stingri ievērojot starptautiskās humanitārās tiesības, un tā var ietvert pārtiku un uzturu, pajumti, veselības aprūpi, ūdeni un sanitāriju. Turklāt, īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, ka starptautiskās humanitārās tiesības — bruņotu konfliktu tiesības — paredz, ka ierobežojoši pasākumi nedrīkst kavēt humānās palīdzības sniegšanu saskaņā ar objektivitātes, cilvēcības, neitralitātes un neatkarības principiem⁴³.

Daži Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumi arī ir noziedzīgs nodarījums, ja tie izdarīti rupjas neuzmanības dēļ. Jo īpaši speciālistiem, piemēram, juridisko, finanšu un tirdzniecības pakalpojumu jomā, būtu jāizmanto pienācīga rūpība, lai novērstu jebkādas Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus.

4. pants. Kūdišana, palīdzēšana un atbalstīšana, un mēģinājums

4. pantā ir paredzēta kriminālatbildība par kūdišanu veikt 3. pantā minētos noziedzīgos nodarījumus, to atbalstīšanu un līdzdalību tajos. Krimināli sodāmi ir arī mēģinājumi izdarīt 3. pantā uzskaitītos noziedzīgos nodarījumus.

5. pants. Kriminālsodi fiziskām personām

5. pantā ir paredzēti minimālie standarti ar mērķi nodrošināt, ka par 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir paredzēti efektīvi, samērīgi un atturoši kriminālsodi. Priekšlikums paredz, ka dalībvalstīm jānosaka konkrēti sankciju apmēri un veidi par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Ierosinātā kategorizācija atspoguļo nodarījumu smagumu. Monetāra robežvērtība 100 000 EUR apmērā ir noteikta kā veids, kā nošķirt smagākus nodarījumus, par kuriem maksimālais sods būtu brīvības atņemšana uz vismaz 5 gadiem. Kā jau minēts, pašlaik 14 dalībvalstīs maksimālais brīvības atņemšanas ilgums ir no 2 līdz 5 gadiem. 8 dalībvalstīs maksimālais sods ir no 8 līdz 12 gadiem⁴⁴. Papildu sodiem vai pasākumiem vajadzētu būt pieejamiem arī kriminālprocesos pret fiziskām personām. Tiem būtu jāietver naudas sodi.

6. pants. Juridisko personu atbildība

6. pantā ir noteikts pienākums nodrošināt juridisko personu atbildību par nodarījumiem, kas minēti 3. un 4. pantā, ja šādi nodarījumi ir izdarīti to labā. Šajā pantā arī paredzēts, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka juridiskās personas var saukt pie atbildības par uzraudzības un kontroles trūkumu, kas ir ļāvis juridiskās personas labā izdarīt kādu no 3. un 4. pantā

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

⁴³ Komisijas paziņojums "Komisijas norādījumi par humānās palīdzības sniegšanu, ievērojot ES ierobežojošos pasākumus (sankcijas)" (C (2022) 4486, 30.6.2022.).

⁴⁴ *Genocide Network*, 5.2. iedaļa, 23. lpp.

minētajiem nodarījumiem. Turklāt juridiskās personas atbildība nedrīkst izslēgt kriminālprocesu pret fiziskām personām.

7. pants. Sodi juridiskām personām

7. pantā ir noteikti sodi, kas piemērojami juridiskām personām, kuras ir iesaistītas noziedzīgos nodarījumos, uz kuriem attiecas šis priekšlikums. Proti, dalībvalstīm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka juridiskajai personai, kas ir saukta pie atbildības saskaņā ar 6. pantu, piemēro efektīvus, samērīgus un atturošus sodus, tostarp: naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu, kas nav kriminālsods; aizliegumu piekļūt publiskajam finansējumam, tajā skaitā iepirkuma procedūrām, dotācijām un koncesijām; aizliegumu veikt darbījumdarbību; atļauju atsaukšanu attiecībā uz tādu darbību veikšanu, kuru rezultātā izdarīts noziedzīgais nodarījums; tiesas uzraudzību; likvidāciju ar tiesas lēmumu; un to uzņēmumu slēgšanu, kas izmantoti noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Turklāt šis pants paredz, ka dalībvalstīm jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka juridiskās personas, kas gūst labumu no citu personu izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, ir sodāmas ar naudas sodiem, kuru maksimālais apmērs nedrīkst būt mazāks par 5 procentiem no juridiskās personas kopējā apgrozījuma pasaulē finanšu gadā pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu pieņemšanas. Juridisko personu atbildība neizslēdz iespēju sākt kriminālprocesu pret fiziskām personām, kas ir 3. un 4. pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu izdarītājas.

8. pants. Atbildību pastiprinoši apstākļi

8. pantā izklāstīti atbildību pastiprinoši apstākļi, kas jāņem vērā, piemērojot sodus par 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Par atbildību pastiprinošu apstākli jāuzskata jebkurš no šādiem apstākļiem: noziedzīgais nodarījums izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI⁴⁵ nozīmē; noziedzīgo nodarījumu izdarījis profesionālo pakalpojumu sniedzējs, pārkāpjot savus profesionālos pienākumus; noziedzīgo nodarījumu ir izdarījusi valsts amatpersona, pildot savus pienākumus, un nodarījumu izdarījusi cita persona, pildot publisku pienākumu.

9. pants. Atbildību mīkstinoši apstākļi

9. pantā izklāstīts atbildību mīkstinošs apstāklis, kas jāņem vērā, piemērojot sodus par 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Tas būtu tad, ja likumpārkāpējs administratīvajām vai tiesu iestādēm sniedz informāciju, ko tās citādi nespētu iegūt, tādējādi palīdzot tām: i) identificēt vai saukt pie atbildības pārējos likumpārkāpējus un/vai ii) atrast pierādījumus.

10. pants. Iesaldēšana un konfiskācija

10. pantā ir precizēts jēdziens “noziedzīgi iegūti līdzekļi”⁴⁶, it īpaši situācijās, kad norādītā persona, vienība vai struktūra izdara vai piedalās konkrētos apiešanas noziedzīgos

⁴⁵ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42.–45. lpp.)

⁴⁶ Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju (COM(2022) 245, 25.5.2022), 3. panta 1. punkts: ““noziedzīgi iegūti līdzekļi” ir jebkāds ekonomisks ieguvums, kas tieši vai netieši gūts, izdarot noziedzīgu nodarījumu; tas var būt jebkāda veida īpašums un ietver tiešu noziedzīgi iegūtu līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu un jebkādas vērtīgus labumus.”

nodarījumos saskaņā ar 3. panta 2. punkta h) apakšpunkta i) un ii) punktu. Katrā atsevišķā lietā būs jāievēro konfiskācijas samērīgums.

11. pants. Jurisdikcijas noteikumi

11. pantā ir paredzēti noteikumi par jurisdikciju, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis nosaka jurisdikciju attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas priekšlikums. Dalībvalstīm jāsteno jurisdikcija attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, ko izdarījušas juridiskās personas, kuras iedibinātas to teritorijā, un gadījumos, kad noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti juridiskās personas labā attiecībā uz jebkādu darbīdarbību, kas pilnībā vai daļēji veikta Eiropas Savienībā. Konkrētāk, Genocīda apkarošanas tīkla 2021. gada ziņojumā ir minētas vairākas attiecīgas lietas⁴⁷ saistībā ar uzņēmumiem, kuri iedibināti dalībvalstī, kas pārkāpj ierobežojošos pasākumus trešās valstīs. Turklāt, lai vērstos pret Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, īpaši svarīgi ir noteikt jurisdikciju attiecībā uz juridiskām personām par jebkādu darbīdarbību, ko pilnībā vai daļēji veic Eiropas Savienībā. Tas ļaus dalībvalstīm saukt pie atbildības par pārkāpumiem, kam ir saistība ar ES un kurus veic caur trešām valstīm un/vai izdara trešo valstu personas, piemēram, eksportu no ES uz konkrētu galamērķi vai konkrētam galalietotājam vai aktīvu nodošanu no ES sarakstā iekļautai personai.

12. pants. Noilguma termiņi

12. pantā ir izklāstīti noteikumi par noilguma termiņiem, lai kompetentajām iestādēm dotu iespēju noteiktā laikposmā izmeklēt noziedzīgus nodarījumus, uz kuriem attiecas šis priekšlikums, uzsākt kriminālvajāšanu par tiem un iztiesāt noziedzīgu nodarījumu lietas.

13. pants. Koordinācija un sadarbība starp kompetentajām iestādēm dalībvalstī

Šis noteikums paredz, ka dalībvalstīm jānodrošina koordinācija un sadarbība stratēģiskā un operatīvā līmenī starp visām to kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu saistītu nodarījumu novēršanā, izmeklēšanā un kriminālvajāšanā par tiem.

14. pants. Ziņošana par noziedzīgiem nodarījumiem un to personu aizsardzība, kuras ziņo par nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, vai kuras palīdz izmeklēšanā

Šis noteikums attiecas uz to trauksmes cēlēju aizsardzību, kuri ziņo informāciju vai sniedz pierādījumus kriminālizmeklēšanai saistībā ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu.

15. pants. Izmeklēšanas līdzekļi

Šis noteikums nosaka, ka 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas vajadzībām ir pieejami iedarbīgi izmeklēšanas instrumenti, piemēram, tādi, kurus izmanto organizētās noziedzības vai citos smagu noziegumu gadījumos.

16. pants. Sadarbība starp dalībvalstīm, Komisiju, Eiropolu, Eurojust un Eiropas Prokuratūru

Šis noteikums paredz, ka dalībvalstu iestādēm, Eiropolam, Eurojust, Eiropas Prokuratūrai un Komisijai atbilstīgi to kompetencei savstarpēji jāsadarbības cīņā pret 3. un 4. pantā

⁴⁷ Genocide Network ekspertu ziņojums "Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis", 2021. gads, 14.–20. lpp.

minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm arī jāapmainās ar informāciju par praktiskiem jautājumiem.

17. pants. Grozījumi Direktīvā (ES) 2018/1673

Ar šo noteikumu tiek grozīts 2. pants Direktīvā (ES) 2018/1673 par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām⁴⁸, Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu definējot kā “noziedzīgas darbības”. Līdz ar to nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, kā aprakstīts Direktīvas (ES) 2018/1673 3. pantā, kurā iesaistīts īpašums, kas iegūts noziedzīgos nodarījumos, uz kuriem attiecas šī direktīva, ir noziedzīgs nodarījums.

18.–21. pants.

Šajos pantos ietverti turpmāki noteikumi par transponēšanu dalībvalstīs, dalībvalstu ziņošanu, Komisijas veikto izvērtēšanu un ziņošanu, šīs direktīvas stāšanos spēkā un tās adresātiem. Ņemot vērā steidzamo nepieciešamību saukt pie atbildības personas un juridiskās personas, kas iesaistītas Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā, dalībvalstīs 6 mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā jāstājas spēkā normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām, PE/30/2018/REV/1 (OV L 284, 12.11.2018., 22.–30. lpp.).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA**par noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu attiecībā uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu efektīvu piemērošanu, iekšējā tirgus integritāti Savienībā un sasniegtu augstu drošības līmeni brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, ir jāparedz minimālie noteikumi noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanai par minēto Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.
- (2) Savienības ierobežojošie pasākumi, piemēram, pasākumi attiecībā uz līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu, aizliegumi darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus un aizliegumi ieceļot vai šķērsot dalībvalsts teritoriju, kā arī nozaru ekonomiskie pasākumi un ieroču embargo, ir būtisks instruments, ar ko veicināt Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 21. pantā izklāstīto kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķu sasniegšanu. Minētie mērķi ietver Savienības vērtību, drošības, neatkarības un integritātes aizsardzību, demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un starptautisko tiesību principu konsolidāciju un atbalstīšanu un starptautiskā miera uzturēšanu, konfliktu novēršanu un starptautiskās drošības stiprināšanu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu mērķiem un principiem.
- (3) Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu efektīvu piemērošanu, dalībvalstīm ir jāievieš efektīvi, samērīgi un atturoši sodi par minēto Savienības ierobežojošo pasākumu, ieskaitot tajos noteikto pienākumu, piemēram, ziņošanas, pārkāpumiem. Ir arī nepieciešams, lai minētie sodi risinātu Savienības ierobežojošo pasākumu apiešanas problēmu.
- (4) Lai efektīvi piemērotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir vajadzīgas vienotas krimināltiesiskās definīcijas rīcībai, kas pārkāpj Savienības ierobežojošos pasākumus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šāda rīcība ir noziedzīgs nodarījums, ja tā izdarīta ar nodomu, kā arī rupjas neuzmanības dēļ, ja fiziskā vai juridiskā persona zināja vai tai vajadzēja zināt, ka ar tās rīcību tiks pārkāpti Savienības ierobežojošie pasākumi.
- (5) Lai efektīvi piemērotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir vajadzīgas arī vienotas krimināltiesiskās definīcijas rīcībai, ar ko apiet Savienības ierobežojošos pasākumus.
- (6) Personas, vienības un struktūras, kuras atsevišķi ir norādītas Savienības ierobežojošos pasākumos un kurām piemēro minētos Savienības ierobežojošos pasākumus, bieži var

būt iesaistītas kā kūdītājas un līdzdalībnieces. Piemēram, norādīto personu un vienību prakse nodot līdzekļus, īpašumu vai saimnieciskos resursus trešai personai nolūkā apiet Savienības ierobežojošos pasākumus kļūst arvien izplatītāka. Tāpēc šo rīcību var klasificēt kā apiešanas noziedzīgu nodarījumu, uz kuru attiecas šīs direktīvas tuvinātā joma.

- (7) Uz juridisko profesiju pārstāvjiem, kā tās definējušas dalībvalstis, būtu jāattiecinā šī direktīva, tai skaitā pienākums ziņot par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, kad tie sniedz ar profesionālo darbību saistītus pakalpojumus, piemēram, juridiskos, finanšu un tirdzniecības pakalpojumus. Pieredze liecina, ka pastāv nepārprotams risks, ka minēto juridisko profesiju pārstāvju pakalpojumi varētu tikt ļaunprātīgi izmantoti, lai pārkāptu Savienības ierobežojošos pasākumus. Tomēr vajadzētu būt atbrīvojumiem no pienākuma paziņot informāciju, kas iegūta ciešā saistībā ar tiesvedību, administratīvo procesu vai šķīrējtiesas procesu vai nu pirms tiesas procesa, tā laikā vai pēc tā, vai arī klienta juridiskā stāvokļa noskaidrošanas laikā. Tāpēc uz juridiskām konsultācijām šādos apstākļos arī turpmāk būtu jāattiecinā pienākums glabāt dienesta noslēpumu, izņemot gadījumus, kad juridiskās profesijas pārstāvis piedalās Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā, juridiskās konsultācijas tiek sniegtas, lai pārkāptu Savienības ierobežojošos pasākumus, vai ja juridiskās profesijas pārstāvis ir informēts, ka klients lūdz juridiskas konsultācijas nolūkā pārkāpt Savienības ierobežojošos pasākumus. Informētību var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem.
- (8) Turklāt, lai efektīvi piemērotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir vajadzīga vienota krimināltiesību definīcija rīcībai, kas pārkāpj nosacījumus kompetento iestāžu piešķirtajās atļaujās veikt konkrētas darbības, kuras šādas atļaujas neesības gadījumā ir aizliegtas vai ierobežotas saskaņā ar Savienības ierobežojošo pasākumu.
- (9) Ir lietderīgi no kriminālatbildības izslēgt darbības, kas attiecas uz ikdienas lietojuma preču un pakalpojumu nodrošināšanu norādīto fizisko personu personīgai lietošanai, piemēram, pārtikas un veselības aprūpes produktu un pakalpojumu nodrošināšanu, vai skaidras naudas nodrošināšanu sīkiem izdevumiem, ja tā nepārprotami paredzēta tikai šādu personu un viņu apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzību apmierināšanai. Neziņošana par šādām darbībām arī būtu jāizslēdz no kriminālatbildības jomas. Turklāt ir lietderīgi no kriminālatbildības jomas izslēgt humānās palīdzības piegādi personām, kam tā ir vajadzīga. Šāda humānā palīdzība ir jāsniedz, stingri ievērojot starptautiskās humanitārās tiesības, un tā var ietvert pārtiku un uzturu, pajumti, veselības aprūpi, ūdeni un sanitāriju. Turklāt, īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, ka starptautiskās humanitārās tiesības — bruņotu konfliktu tiesības — paredz, ka ierobežojoši pasākumi nedrīkst kavēt humānās palīdzības sniegšanu saskaņā ar objektivitātes, cilvēcības, neitralitātes un neatkarības principiem.
- (10) Sodiem par noziedzīgiem nodarījumiem vajadzētu būt efektīviem, atturošiem un samērīgiem. Šajā nolūkā attiecībā uz fiziskām personām būtu jānosaka minimālais ilgums maksimālajam brīvības atņemšanas termiņam. Papildu sodiem vai pasākumiem vajadzētu būt pieejamiem arī kriminālprocesos. Tiem būtu jāietver naudas sodi, ņemot vērā to, ka Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanas motīvs lielākoties ir ekonomiski apsvērumi.
- (11) Ņemot vērā to, ka uz juridiskām personām arī attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, juridiskās personas arī būtu jāsauc pie kriminālatbildības par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saskaņā ar šo direktīvu saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Dalībvalstīm, kuru tiesību aktos nav paredzēta juridisko

personu kriminālatbildība, būtu jānodrošina, ka to administratīvo sodu sistēmās ir noteikti efektīvi, atturoši un samērīgi sodu veidi un apmēri.

- (12) Praksē piemēroto sodu apmēru turpmāka tuvināšana un efektivitāte būtu jāveicina, izmantojot kopējus atbildību pastiprinošus apstākļus, kas atspoguļo izdarītā nozieguma smagumu. Jēdziens “atbildību pastiprinoši apstākļi” būtu jāsaprot vai nu kā fakti, kas ļauj valsts tiesnesim vai tiesai pasludināt stingrāku sodu par to pašu noziedzīgo nodarījumu nekā tas, kas izdarīts bez šiem faktiem, vai kā iespēja kumulatīvi apvienot vairākus nodarījumus, lai palielinātu soda apmēru. Dalībvalstīm būtu jāparedz vismaz viens no šiem atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem, kas to tiesību sistēmā noteikti par atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Jebkurā gadījumā tiesneša vai tiesas ziņā būtu jāatstāj lēmums par to, vai palielināt sodu, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus.
- (13) Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka situācijās, kad likumpārkāpējs sniedz kompetentajām iestādēm informāciju, ko tās citādi nebūtu varējušas iegūt, palīdzot tām identificēt vai saukt pie atbildības citus likumpārkāpējus vai atrast pierādījumus, šādu rīcību var uzskatīt par atbildību mīkstinošu apstākli.
- (14) Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanai, kas noteikta ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem, ir administratīvs raksturs. Tādējādi tā būtu jānošķir no krimināltiesiska rakstura iesaldēšanas pasākumiem, kas minēti Direktīvā (ES) [.../...] [Direktīva par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju].
- (15) Ir nepieciešams precizēt noziedzīgi iegūtu līdzekļu jēdzienu tieši situācijās, kad norādītā persona, vienība vai struktūra veic vai piedalās: i) tādu līdzekļu vai saimniecisko resursu slēpšanā, kuri ir norādītās personas, vienības vai struktūras īpašumā, turējumā vai kontrolē un kuri jāiesaldē saskaņā ar Savienības ierobežojošo pasākumu, nododot minētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus trešai personai, vai ii) fakta, ka persona, vienība vai struktūra, uz kuru attiecas ierobežojošie pasākumi, ir līdzekļu vai saimniecisko resursu faktiskais īpašnieks vai saņēmējs, slēpšanā, sniedzot nepatiesu vai nepilnīgu informāciju. Šādos apstākļos slēpšanas rīcības rezultātā norādītā persona, vienība vai struktūra var turpināt piekļūt noslēptajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, uz kuriem attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, un pilnībā tos izmantot vai rīkoties ar tiem. Tāpēc šādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi būtu jāuzskata par noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem Direktīvas (ES) [.../...] [Direktīva par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju] mērķiem, ar to saprotot, ka šādu noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas samērīgums būs jāievēro katrā atsevišķā gadījumā.
- (16) Jo īpaši ņemot vērā tādas nelikumīgas rīcības veicēju globālās darbības, uz kuru attiecas šī direktīva, kā arī noziedzīgu nodarījumu pārrobežu raksturu un iespēju veikt pārrobežu izmeklēšanu, dalībvalstīm būtu jānosaka jurisdikcija, lai iedarbīgi apkarotu šādu rīcību.
- (17) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par noilguma termiņiem, kas vajadzīgi, lai tās varētu efektīvi apkarot noziedzīgus nodarījumus saistībā ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, neskarot valsts noteikumus, kuros nav noteikti noilguma termiņi izmeklēšanai, kriminālvajāšanai un izpildei.
- (18) Lai nodrošinātu efektīvu, integrētu un saskaņotu izpildes sistēmu, dalībvalstīm būtu jāorganizē iekšējā sadarbība un saziņa starp visiem administratīvo un krimināltiesību izpildes ķēžu dalībniekiem.
- (19) Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par tiem, dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbjas

ar Eiropu, *Eurojust* un Eiropas Prokuratūru (*EPPO*) un ar šo iestāžu starpniecību. Šīm kompetentajām iestādēm būtu arī jāapmainās ar informāciju savā starpā un ar Komisiju par praktiskiem jautājumiem.

- (20) Trauksmes cēļi var sniegt kompetentajām iestādēm vērtīgu informāciju par Savienības ierobežojošo pasākumu iepriekšējiem, notiekošajiem vai plānotajiem pārkāpumiem, tostarp par mēģinājumiem tos apiet. Šī informācija var attiekties, piemēram, uz faktiem par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, to apstākļiem un iesaistītajām personām, uzņēmumiem un trešām valstīm. Tāpēc būtu jānodrošina, ka ir ieviesta pienācīga kārtība, kas ļauj šādiem trauksmes cēļiem brīdināt kompetentās iestādes un aizsargāt viņus pret represijām. Šādā nolūkā būtu jāparedz, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937⁴⁹ ir piemērojama ziņošanai par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem un to personu aizsardzībai, kuras ziņo par šādiem pārkāpumiem.
- (21) Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par tiem, atbildīgajiem par minēto pārkāpumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu vajadzētu būt iespējai izmantot efektīvus izmeklēšanas līdzekļus, piemēram, tādas līdzekļus, ko izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā. Šādu līdzekļu izmantošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem vajadzētu būt mērķtiecīgai, un, tos izmantojot, būtu jāņem vērā samērīguma princips un izmeklējamā nodarījumu raksturs un smagums un būtu jāievēro tiesības uz personas datu aizsardzību.
- (22) Ar grozījumu Direktīvā (ES) 2018/1673 par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām⁵⁰ būtu jānodrošina, ka Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšana tiek uzskatīta par predikatīvu nodarījumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai saskaņā ar minēto direktīvu.
- (23) Šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem saistīto nodarījumu vienotas definīcijas un efektīvu, atturošu un samērīgu kriminālsodu pieejamību par smagiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekami labi sasniegt, bet šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, ņemot vērā Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanas pārrobežu raksturu un tās potenciālu apdraudēt Savienības mērķu sasniegšanu, proti, aizsargāt starptautisko mieru un drošību, kā arī atbalstīt Savienības kopējās vērtības. Tādēļ Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts LES 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu ar šo direktīvu nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (24) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tiesības uz brīvību un drošību, personas datu aizsardzība, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, tostarp tiesības neliecināt pret sevi un tiesības klusēt, likumības principi, tostarp

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17.–56. lpp.).

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām, PE/30/2018/REV/1 (OV L 284, 12.11.2018., 22.–30. lpp.).

princips par kriminālsodu nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku un noziedzīgu nodarījumu un sodu samērīguma princips, kā arī *ne bis in idem* princips. Nodrošināt minēto tiesību un principu pilnīgu ievērošanu ir šīs direktīvas mērķis, un tā būtu attiecīgi jāīsteno.

- (25) Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kriminālprocesā tiek ievērotas aizdomās turēto vai apsūdzēto personu procesuālās tiesības. Šai sakarā pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par procesuālajām tiesībām kriminālprocesā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2010/64/ES⁵¹, 2012/13/ES⁵², 2013/48/ES⁵³, (ES) 2016/343⁵⁴, (ES) 2016/800⁵⁵ un (ES) 2016/1919⁵⁶.
- (26) Ņemot vērā steidzamo nepieciešamību saukt pie atbildības personas un juridiskās personas, kas iesaistītas Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā, dalībvalstīs sešu mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā būtu jāstājas spēkā normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.
- (27) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (28) [Nepiedalīšanās:] Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpiemēro.

VAI [piedalīšanās:] Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija [... gada ... vēstulē] ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā,

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

⁵² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

⁵³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

⁵⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

⁵⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).

⁵⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu nosaka minimālos noteikumus attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu definīciju un sodiem Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu jomā.

2. pants

Darbības joma un definīcijas

- (1) Šo direktīvu piemēro Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem. Minētie Savienības ierobežojošie pasākumi aptver:
 - (a) pasākumus attiecībā uz līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu;
 - (b) aizliegumus darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus;
 - (c) aizliegumus ieceļot vai šķērsot dalībvalsts teritoriju;
 - (d) nozaru ekonomiskos un finansiālos pasākumus un
 - (e) ieroču embargo.
- (2) Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:
 - (a) “Savienības ierobežojošie pasākumi” ir ierobežojoši pasākumi, ko Savienība pieņēmusi, pamatojoties uz LES 29. pantu vai LESD 215. pantu;
 - (b) “norādītā persona, vienība vai struktūra” ir fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, uz kurām attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, kas ietver līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu un aizliegumu darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus;
 - (c) “līdzekļi” ir:
 - i) skaidra nauda, čeki, naudas prasījumi, vekseli, maksājumu uzdevumi un citi maksāšanas instrumenti;
 - ii) noguldījumi finanšu iestādēs vai citās iestādēs, kontu bilances, parādi un parādsaistības;
 - iii) publiski vai privāti tirgojami vērtspapīri un parāda instrumenti, tostarp akcijas un kapitāla daļas, vērtspapīru apliecības, obligācijas, parādzīmes, garantijas vērtspapīri, ķīlu zīmes un atvasināto instrumentu līgumi;
 - iv) procenti, dividendes vai citi ienākumi no aktīviem, vai to uzkrātā vai radītā vērtība;
 - v) kredīti, ieskaita tiesības, galvojumi, saistību izpildes garantijas vai citādas finansiālas saistības;
 - vi) akreditīvi, konosamenti, pavadzīmes;
 - vii) dokumenti, kas apliecina līdzdalību fondos vai saimnieciskajos resursos;

viii) kryptoaktīvi;

- (d) “saimnieciskie resursi” ir jebkāda veida materiālie vai nemateriālie, kustamie vai nekustamie aktīvi, kas nav līdzekļi, bet ko var izmantot, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus;
- (e) “līdzekļu iesaldēšana” ir liegums veikt jebkādu līdzekļu kustību, pārvedumus, grozījumus, izmantošanu, piekļūt tiem vai veikt tādas darbības ar līdzekļiem, kuru rezultātā jebkādā veidā mainītos to apjoms, summa, atrašanās vieta, īpašnieks, valdītājs, raksturīgās iezīmes vai galamērķis vai rastos citas pārmaiņas, kas ļautu izmantot līdzekļus, tostarp veikt vērtspapīru portfeļa pārvaldību;
- (f) “saimniecisko resursu iesaldēšana” ir aizliegums izmantot saimnieciskos resursus, lai jebkādā veidā iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus, tostarp – bet ne tikai – pārdodot, iznomājot vai ieķīlājot šos saimnieciskos resursus.

3. pants

Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpums

- (1) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpums tiek klasificēts kā noziedzīgs nodarījums, ja tas izdarīts tīši un ja tas ietilpst kādā no 2. punktā definētajām kategorijām.
- (2) Šajā direktīvā par Savienības ierobežojošā pasākuma pārkāpumu tiek uzskatīta:
 - (a) līdzekļu vai saimniecisko resursu nodošana lietošanā norādītai personai, vienībai vai struktūrai vai tās labā, pārkāpjot aizliegumu, kas noteikts ar Savienības ierobežojošu pasākumu;
 - (b) tādu līdzekļu vai saimniecisko resursu neiesaldēšana bez liekas kavēšanās, kas ir norādītās personas, vienības vai struktūras īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, pārkāpjot pienākumu to darīt, kas noteikts ar Savienības ierobežojošu pasākumu;
 - (c) iespējas nodrošināšana norādītajām fiziskajām personām ieceļot dalībvalsts teritorijā vai šķērsot dalībvalsts teritoriju, pārkāpjot aizliegumu, ko paredz Savienības ierobežojošais pasākums;
 - (d) iesaistīšanās darījumos ar trešo valsti, trešās valsts struktūrām, vienībām un struktūrām, kas ir trešās valsts īpašumā vai kontrolē, vai trešās valsts struktūrām, kuras ir aizliegtas vai ierobežotas ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem;
 - (e) tādu preču vai pakalpojumu tirdzniecība, kuru imports, eksports, pārdošana, pirkšana, nodošana, tranzīts vai transports ir aizliegts vai ierobežots ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem, kā arī starpniecības pakalpojumu vai citu pakalpojumu sniegšana saistībā ar minētajām precēm un pakalpojumiem;
 - (f) tādu finanšu darbību veikšana, kas ir aizliegtas vai ierobežotas ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem, piemēram, finansēšana un finansiālā palīdzība, ieguldījumu un ieguldījumu pakalpojumu sniegšana, pārvedamu vērtspapīru un naudas tirgus instrumentu emisija, noguldījumu pieņemšana, specializētu finanšu ziņojumapmaiņas pakalpojumu sniegšana, darījumi ar banknotēm, kredītreitingu pakalpojumi, kryptoaktīvu un maku nodrošināšana;

- (g) citu pakalpojumu sniegšana, kas ir aizliegti vai ierobežoti ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem, piemēram, juridiskie konsultāciju pakalpojumi, trasta pakalpojumi, sabiedrisko attiecību pakalpojumi, grāmatvedības, revīzijas, uzskaites pakalpojumi un konsultācijas nodokļu jomā, kā arī konsultācijas saimnieciskās darbības un vadībzinību jomā, IT konsultācijas, sabiedrisko attiecību pakalpojumi, apraides, arhitektūras un inženiertehniskie pakalpojumi;
 - (h) Savienības ierobežojošo pasākumu apiešana,
 - i) slēpjot tādus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kuri ir norādītās personas, vienības vai struktūras īpašumā, turējumā vai kontrolē un kuri jāiesaldē saskaņā ar Savienības ierobežojošo pasākumu, nododot minētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus trešai personai;
 - ii) slēpjot faktu, ka persona, vienība vai struktūra, uz kuru attiecas ierobežojošie pasākumi, ir līdzekļu vai saimniecisko resursu faktiskais īpašnieks vai saņēmējs, sniedzot nepatiesu vai nepilnīgu informāciju;
 - iii) norādītajai personai, vienībai vai struktūrai neievērojot pienākumu saskaņā ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem ziņot par līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kas ir dalībvalsts jurisdikcijā un kas ir to īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē;
 - iv) nepildot pienākumu saskaņā ar Savienības ierobežojošajiem pasākumiem bez liekas kavēšanās kompetentajām administratīvajām iestādēm sniegt informāciju par iesaldētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem vai informāciju par dalībvalstu teritorijā esošiem līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem, kas ir norādīto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē un kas nav iesaldēti;
 - v) nesadarbojoties ar kompetentajām administratīvajām iestādēm iii) un iv) apakšpunktā minētās informācijas pārbaudē pēc to pamatota pieprasījuma;
 - (i) pārkāpjot vai nepildot nosacījumus, ko paredz kompetento iestāžu piešķirtās atļaujas veikt darbības, kuras šādas atļaujas neesības gadījumā ir aizliegtas vai ierobežotas saskaņā ar Savienības ierobežojošu pasākumu.
- (3) Rīcība, kas minēta 2. punkta a) līdz g) apakšpunktā, ir noziedzīgs nodarījums arī tad, ja tā izdarīta rupjas neuzmanības dēļ.
 - (4) Nekas no 2. punktā minētā nav jāsaprot kā tāds, ar ko fiziskām personām tiek uzlikti pienākumi, kas ir pretrunā tiesībām neliecināt pret sevi un tiesībām klusēt, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Direktīvā (ES) 2016/343.
 - (5) Nekas no 2. punktā minētā nav jāsaprot kā tāds, ar ko juridiskās profesijas pārstāvjiem tiek uzlikts pienākums paziņot informāciju, kas iegūta ciešā saistībā ar tiesvedību, administratīvo procesu vai šķīrējtiesas procesu vai nu pirms tiesas procesa, tā laikā vai pēc tā, vai arī klienta juridiskā stāvokļa noskaidrošanas laikā. Juridiskās konsultācijas šādos apstākļos aizsargā dienesta noslēpums, izņemot gadījumus, kad juridiskās profesijas pārstāvis piedalās Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā, juridiskās konsultācijas tiek sniegtas, lai pārkāptu Savienības ierobežojošos pasākumus, vai ja juridiskās profesijas pārstāvis ir informēts, ka

klients lūdz juridiskas konsultācijas nolūkā pārkāpt Savienības ierobežojošos pasākumus.

(6) Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro:

- ikdienas lietojuma preču vai pakalpojumu nodrošināšanai norādīto fizisko personu personīgai lietošanai, piemēram, pārtikas un veselības aprūpes produktu un pakalpojumu nodrošināšanai, vai skaidras naudas nodrošināšanai sīkiem izdevumiem, ja tā nepārprotami paredzēta tikai šādu personu un viņu apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzību apmierināšanai;
- neziņošanai par šādām darbībām;
- humānajai palīdzībai, ko sniedz personām, kam tā ir vajadzīga.

4. pants

Kūdišana, palīdzēšana un atbalstīšana, un mēģinājums

- (1) Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kūdišana izdarīt 3. pantā minētos nodarījumus, palīdzēšana un atbalstīšana to izdarīšanā ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums.
- (2) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka mēģinājums izdarīt jebkuru no 3. pantā un 2. punkta a) līdz g) apakšpunktā, h) apakšpunkta i) un ii). punktā un i) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem ir sodāms kā noziedzīgs nodarījums.

5. pants

Kriminālsodi fiziskām personām

- (1) Dalībvalstis nodrošina, ka par 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir paredzēti efektīvi, samērīgi un atturoši kriminālsodi.
- (2) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. pantā minēto nodarījumu izdarīšanu piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana.
- (3) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 2. punkta h) apakšpunkta iii), iv) un v) punktā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz vienu gadu, ja nodarījumi ir saistīti ar līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kuru vērtība ir vismaz 100 000 EUR. Dalībvalstis nodrošina, ka robežvērtību 100 000 EUR vai vairāk var sasniegt arī ar virkni saistītu nodarījumu, kas minēti 3. panta 2. punkta h) apakšpunkta iii), iv) un v) punktā, ja tos izdarījis viens un tas pats likumpārkāpējs.
- (4) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 2. punkta a) līdz g) apakšpunktā, h) apakšpunkta i) un ii) punktā un i) apakšpunktā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz pieciem gadiem, ja nodarījumi ir saistīti ar līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kuru vērtība ir vismaz 100 000 EUR. Dalībvalstis nodrošina, ka robežvērtību 100 000 EUR vai vairāk var sasniegt arī ar virkni saistītu nodarījumu, kas minēti 3. panta 2. punkta a) līdz g) apakšpunktā, h) apakšpunkta i) un ii) punktā un i) apakšpunktā, kurus izdarījis viens un tas pats likumpārkāpējs.

- (5) Dalībvalsts veic arī visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka fiziskām personām, kuras ir izdarījušas 3. un 4. pantā minētos noziedzīgos nodarījumus, vajadzības gadījumā piemēro papildu sodus. Minētie papildu sodi ietver naudas sodus.

6. pants

Juridisko personu atbildība

- (1) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskās personas struktūras locekle, izdarījusi kāda persona, kura veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz:
- (a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - (b) tiesībām pieņemt lēmumus attiecīgās juridiskās personas vārdā;
 - (c) pilnvarām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.
- (2) Dalībvalstis veic arī vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja šā panta 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkums ir darījis iespējamu to, ka persona, kas ir tās pakļautībā, minētās juridiskās personas labā ir izdarījusi jebkuru no 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.
- (3) Juridisko personu atbildība saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesa iespēju pret fiziskām personām, kas ir 3. un 4. pantā minēto nodarījumu izdarītājas, kūdītājas vai līdzdalībnieces.

7. pants

Sodi juridiskām personām

- (1) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 7. pantu, piemēro efektīvus, samērīgus un atturošus sodus, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu, kas nav kriminālsods, tiesību uz valsts pabalstiem vai atbalstu liegšanu, piekļuves liegšanu publiskajam finansējumam, tostarp konkursa procedūrām, dotācijām un koncesijām, un var ietvert citus sodus, piemēram:
- (a) aizliegumu veikt darījumdarbību;
 - (b) atļauju atsaukšanu attiecībā uz tādu darbību veikšanu, kuru rezultātā izdarīts noziedzīgais nodarījums;
 - (c) tiesas uzraudzību;
 - (d) likvidāciju ar tiesas lēmumu;
 - (e) to uzņēmumu slēgšanu, kas izmantoti noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.
- (2) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz juridiskām personām, kuras sauc pie atbildības saskaņā ar 7. pantu, 3. panta 2. punkta h) apakšpunkta iii) līdz v) punktā minētie noziedzīgie nodarījumi ir sodāmi ar naudas sodiem, kuru maksimālais apmērs nav mazāks par 1 procentu no juridiskās personas

kopējā apgrozījuma visā pasaulē finanšu gadā pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu.

- (3) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz juridiskām personām, kuras sauc pie atbildības saskaņā ar 7. pantu, 3. panta 2. punkta a) līdz f) apakšpunktā, h) apakšpunkta i) un ii) punktā un i) apakšpunktā minētie noziedzīgie nodarījumi ir sodāmi ar naudas sodiem, kuru maksimālais apmērs nav mazāks par 5 procentiem no juridiskās personas kopējā apgrozījuma visā pasaulē finanšu gadā pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu.

8. pants

Atbildību pastiprinoši apstākļi

Ja vien turpmāk minētie apstākļi jau nav daļa no 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu sastāva elementiem, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par atbildību pastiprinošiem apstākļiem uzskata vienu vai vairākus no šādiem apstākļiem:

- (a) noziedzīgais nodarījums izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI⁵⁷ nozīmē;
- (b) noziedzīgo nodarījumu izdarījis profesionālo pakalpojumu sniedzējs, pārkāpjot savus profesionālos pienākumus;
- (c) noziedzīgo nodarījumu ir izdarījusi valsts amatpersona, pildot savus pienākumus;
- (d) nodarījumu izdarījusi cita persona, pildot publisku pienākumu.

9. pants

Atbildību mīkstinoši apstākļi

Ja šis pienākums jau nav ietverts Savienības ierobežojošajos pasākumos, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem par atbildību mīkstinošiem apstākļiem var uzskatīt šādus apstākļus:

- (a) likumpārkāpējs sniedz kompetentajām iestādēm informāciju, ko tās citādi nebūtu varējušas iegūt, palīdzot tām identificēt vai saukt pie atbildības pārējos likumpārkāpējus;
- (b) likumpārkāpējs kompetentajām iestādēm sniedz informāciju, ko tās citādi nebūtu varējušas iegūt, palīdzot tām iegūt pierādījumus.

10. pants

Iesaldēšana un konfiskācija

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdzekļi vai saimnieciskie resursi, uz kuriem attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi un attiecībā uz kuriem norādītā persona, vienība vai struktūra izdara vai piedalās 3. panta 2. punkta h) apakšpunkta i) vai

⁵⁷ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42.–45. lpp.)

ii) punktā minētajā nodarījumā, tiek uzskatīti par “noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem” Direktīvas (ES) [.../...] [Direktīva par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju] mērķiem.

11. pants

Jurisdikcijas noteikumi

- (1) Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja:
 - (a) noziedzīgais nodarījums ir pilnībā vai daļēji izdarīts tās teritorijā, ieskaitot tās gaisa telpu;
 - (b) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts uz jebkura gaisa kuģa vai kuģa, kas atrodas kādas dalībvalsts jurisdikcijā;
 - (c) likumpārkāpējs ir tās pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs;
 - (d) likumpārkāpējs ir tās amatpersona, kas veic savu dienesta pienākumu;
 - (e) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tādas juridiskās personas labā, kas ir iedibināta tās teritorijā;
 - (f) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts juridiskās personas labā attiecībā uz jebkuru darījumdarbību, kas pilnībā vai daļēji veikta tās teritorijā.
- (2) Ja 3. un 4. pantā minētais noziedzīgais nodarījums ietilpst vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcijā, šīs dalībvalstis sadarbojas, lai noteiktu, kurai dalībvalstij jāveic kriminālprocess. Attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Padomes Pamatlēmuma 2009/948/TI⁵⁸ 12. pantu lietu nodod *Eurojust*.
- (3) Gadījumos, kas minēti 1. punkta c) apakšpunktā, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijas īstenošana nav atkarīga no nosacījuma, ka kriminālvajāšanu var sākt, tikai pamatojoties uz cietušās personas iesniegumu vietā, kur noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, vai pamatojoties uz oficiālu tās valsts paziņojumu, kurā ir izdarīts noziedzīgais nodarījums.

12. pants

Noilguma termiņi

- (1) Attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai paredzētu noilguma termiņu, kas ir pietiekami ilgs pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas, lai veiktu noziedzīgā nodarījuma efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, un efektīvu tiesāšanu un tiesas nolēmuma pieņemšanu.
- (2) Dalībvalstis attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, par kuriem piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana vismaz uz pieciem gadiem, veic vajadzīgos pasākumus, lai dotu iespēju veikt izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un tiesāšanu un pieņemt tiesas nolēmumus par noziedzīgajiem nodarījumiem vismaz piecus gadus no brīža, kad izdarīts nodarījums.

⁵⁸ Padomes Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.).

- (3) Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var noteikt noilguma termiņu, kas ir īsāks nekā pieci gadi, bet nav īsāks par trim gadiem, ar nosacījumu, ka šo termiņu var pārtraukt vai apturēt konkrētu darbību gadījumā.
- (4) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai varētu izpildīt:
- (a) sodu, kas paredz brīvības atņemšanu vairāk nekā uz vienu gadu; vai arī
 - (b) brīvības atņemšanas sodu tāda noziedzīga nodarījuma gadījumā, kam piemērojamais maksimālais sods paredz brīvības atņemšanu vismaz uz četriem gadiem,

kurš uzlikts pēc galīgās notiesāšanas par kādu no 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem vismaz piecus gadus no galīgās notiesāšanas dienas. Minētais termiņš var ietvert noilguma termiņa pagarinājumus pārtraukšanas vai apturēšanas dēļ.

13. pants

Koordinācija un sadarbība starp kompetentajām iestādēm dalībvalstī

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izveidotu piemērotus mehānismus koordinācijai un sadarbībai stratēģiskā un operatīvā līmenī starp visām to kompetentajām administratīvajām, tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm.

Šādi mehānismi ir vērsti vismaz uz šādu mērķu īstenošanu:

- (a) nodrošināt kopīgas prioritātes un izpratni par saikni starp krimināltiesisko un administratīvo izpildi;
- (b) veikt informācijas apmaiņu stratēģiskiem un operatīviem nolūkiem;
- (c) apspriesties atsevišķās izmeklēšanās;
- (d) apmainīties ar paraugpraksi;
- (e) sniegt palīdzību praktiķu tīkliem, kas strādā ar jautājumiem, kuri attiecas uz tādu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

14. pants

Ziņošana par noziedzīgiem nodarījumiem un to personu aizsardzība, kuras ziņo par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, vai palīdz izmeklēšanā

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aizsardzība, kas piešķirta saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/1937⁵⁹, ir piemērojama personām, kuras ziņo par šīs direktīvas 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

⁵⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17.–56. lpp.).

15. pants

Izmeklēšanas līdzekļi

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas vajadzībām ir pieejami efektīvi izmeklēšanas instrumenti, piemēram, tādi, kurus izmanto organizētās noziedzības vai citos smagu noziegumu gadījumos.

16. pants

Sadarbība starp dalībvalstu iestādēm, Komisiju, Eiropolu, Eurojust un Eiropas Prokuratūru

- (1) Neskarot noteikumus par pārrobežu sadarbību un savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, dalībvalstu iestādes, Eiropols, *Eurojust*, Eiropas Prokuratūra un Komisija to attiecīgajās kompetences jomās savstarpēji sadarbojas cīņā pret 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šajā nolūkā Komisija un attiecīgā gadījumā Eiropols un *Eurojust* sniedz tehnisku un operatīvu palīdzību, lai atvieglotu kompetento iestāžu veiktās izmeklēšanas un kriminālvajāšanas koordināciju.
- (2) Dalībvalstu kompetentās iestādes arī regulāri apmainās ar informāciju ar Komisiju un citām kompetentajām iestādēm par praktiskiem jautājumiem, jo īpaši par apiešanas modeļiem, piemēram, struktūrām, ar ko slēpj aktīvu faktiskos īpašniekus un aktīvu kontroli.

17. pants

Grozījumi Direktīvā (ES) 2018/1673

Direktīvas (ES) 2018/1673 2. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“w) Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumi.”

18. pants

Transponēšana

- (1) Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz [PB — lūgums ievietot datumu — sešu mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
- (2) Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmieni, kā izdarāma šāda atsauce.

19. pants

Izvērtēšana un ziņošana

- (1) Komisija līdz [PB — lūgums ievietot datumu — divus gadus pēc transponēšanas perioda beigām] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.
- (2) Neskarot citos Savienības tiesību aktos noteiktos ziņošanas pienākumus, dalībvalstis katru gadu iesniedz Komisijai turpmāk minēto statistiku par 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem:
 - (a) to kriminālprocesu skaitu, kuri ir uzsākti, kuros apsūdzība ir noraidīta, kuri ir beigušies ar attaisnojošu spriedumu, kuri ir noslēgušies ar notiesāšanu un kuri vēl turpinās;
 - (b) par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem piemēroto sodu veidus un apmērus.
- (3) Dalībvalstis iesniedz Komisijai 2. punktā minētos statistikas datus, izmantojot īpašus ziņošanas rīkus, ko Komisija izveidojusi ziņošanai ierobežojošo pasākumu jomā.
- (4) Līdz [PB — lūgums ievietot datumu — pieci gadi pēc transponēšanas perioda beigām] Komisija veic šīs direktīvas ietekmes novērtējumu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.

20. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*